

НОВЕ ЖИТТЯ

ОРГАН БРОВАРСЬКОГО МІСЬКОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ,
МІСЬКОЇ І РАЙОННОЇ РАД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Газета виходить з 17 квітня 1937 року

★ № 134 (7421) ★

Середа, 26 серпня 1987 року

★ Ціна 3 коп.

Щедрішає хлібна нива

НАШ КОМЕНТАР

Жнива на хлібному полі району в основному завершені. Лиш де-не-де побачиш комбайн на лані. Обставини, які послужили причинами такого зволікання на жнивних, — кілька. І головна з них — нерозпорядливість спеціалістів. Рівень забезпечення радгоспів збиральною технікою нині такий, що дозволяє взяти врожай за 10—12 робочих днів. Є для цього й інші умови — достатня кількість транспорту, хороші шляхи з твердим покриттям.

Саме через таку благодушність головних агрономів, інженерів, механіків таких господарств, як птахорадгосп «Богданівський», радгосп «Пухівський», «Зоря» та деякі інші, район запізнився з завершенням ковошиці та обмолоту валків.

Багато нарікань викликав неякісний ремонт збиральної техніки в ремонтно-транспортному підприємстві РАПО. З цієї причини чимало комбайнів зупинилося в полі в гарячу жнивну годину.

Збиральна кампанія висвітлила ще одну причину зволікання на хлібному лані — нестачу багатьох найнеобхідніших і найпростіших запасних частин. Всього цього ніяк не можна скинути з рахунку, хоч яку радість відчували усі ми, збираючи такий дорідний урожай.

Вперше в районі з кожного гектара намолотили по 34,5 центнера хліба, а в плевзаводі «Плосківський» урожайність досягла майже 62 центнерів! Відрадно, що всім господарствам добилися врожайності, яка перевищує 35 центнерів.

Цього досягнуто в першу чергу, за рахунок впровадження інтенсивної технології вирощування ранніх ярих і озимих зернових культур. Достатня кількість добрив, чітко витримані строки сівби, сприятливі погодні умови під час вегетації рослин — ось та основа, на якій зрів дорідний урожай. І звичайно ж — сумління хліборобів, спеціалістів радгоспів. Людський фактор був і залишається головним у кожній справі.

Треба відзначити професійну зрілість, майстерність таких головних агрономів, як А. Т. Тарасенко («Плосківський»), В. Ю. Лисенко (імені 60-річчя СРСР), В. І. Кравченко (імені Щорса), В. І. Заєць («Гоголівський»).

Праця агронома надзвичайно відповідальна. На ньому лежить великий тягар повсякденних турбот за виконання основних робіт на полі, дотримання технологій... І тим більше приємно, що нива сторицею віддячує за недоспані в тривогах за врожай ночі, затрачені сили.

Створено хороші умови для розширення кормової бази тваринництва, збільшення виробництва різноамінітних продуктів харчування. Тепер завдання — закріпити досягнутий успіх, зробити досвід передовиків надбанням усіх хліборобів.

Зведення

МІСЬКОГО ІНФОРМАЦІЙНО-ОБЧИСЛЮВАЛЬНОГО
ЦЕНТРУ ДЕРЖСТАТИСТИКИ ПРО ХІД ЗБИРАННЯ
ВРОЖАЮ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР
У ГОСПОДАРСТВАХ РАЙОНУ
НА 24 СЕРПНЯ 1987 РОКУ.

(Перша графа — урожайність зернових (у центнерах з гектара). Друга — скошено зернових (у процентах до плану). Третя — обмолочено зернових (у процентах до скошеного).

«Плосківський»	61,8	99,5	98,1
Імені 60-річчя СРСР	41,9	100,0	100,0
Імені Щорса	41,0	90,7	100,0
«Гоголівський»	39,0	96,1	100,0
«Бобринський»	37,2	98,8	100,0
Імені Кірова	36,7	100,0	100,0
«Жердівський»	36,1	98,2	100,0
«Русанівський»	35,8	100,0	100,0
«Красилівський»	35,7	100,0	100,0
«Авангард»	32,7	98,4	97,9
«Зоря»	31,3	100,0	100,0
«Літківський»	31,2	86,9	95,0
«Заворицький»	30,0	89,4	100,0
Птахорадгосп			
«Богданівський»	29,8	91,1	100,0
«Великодимерський»	29,2	94,1	100,0
Птахорадгосп			
«Семиполківський»	28,9	100,0	100,0
ППЗ «Рудня»	28,5	90,7	100,0
«Пухівський»	27,5	89,9	100,0
«Заплавний»	21,4	100,0	100,0
По району	34,5	95,2	99,7

Ударно трудиться на полях ордена Жовтневої Революції радгоспу «Плосківський» шофер П. Г. Волоха. Він демонструє не тільки зразки високопродуктивної праці, а й дбайливе ставлення до закріпленої за ним техніки.

Фото М. Семинога.

Чи все можна?..

ІНКОЛИ в розмовах можна почути: «Ім все можна, вони все собі можуть дозволити...». І тут недвозначно дають зрозуміти, що їм — це начальству. Ні ми далекі від того, щоб під одну мірку огульно підводити всіх. Але ж трапляється — дехто з них може безкарно згноїти сотні тонн кормів, зате палають гнівом, коли ввіймають когось з відром буряків, можуть залишити гектари незібраної капусти, проте, не дай бог, щоб хто попався хоч з однією капустиною, можуть, користуючись владою, примусити інших що завгодно і залишатися при цьому в тіні. Можуть робити ще багато чого, що не в'яжеться з нашими уявленнями про норми соціалістичного співжиття. Ті, хто розкрадає соціалістичну власність, заслужує справедливого покарання, бо так «попроху» можна рознести й півкраїни. Але ще більшого заслужують ті посадовці особи, які, зловживаючи своєю владою, дискредитують звання комуніста, підривають віру людей у справедливість Радянської влади. Все вище сказане не просто слова. У достовірності вседозволеності

окремих посадових осіб авторів цієї публікації, який разом з працівниками відділення по боротьбі з розкраданням соціалістичної власності міського відділу внутрішніх справ М. В. Відоменком, І. І. Петренком, інспектором державтоінспекції О. І. Маремухою довелось переконатися під час рейду по дачному кооперативу «Трудовик», який знаходиться в селі Свиноїди.

Вирішив, що все йому можна, головний інженер ПМК-24 тресту «Броварськбуд» В. С. Юрчук. І ось він знімає двох робітників з такого важливого об'єкта, як плавальний басейн в нашому місті, й відправляє їх на будівництво дачі. І хоча договір є, все правильно оформлено, але, все-таки, що повинно бути на першому місці — дача чи басейн? Й що йому до того, що строки здачі басейна зриваються, не освоюється запланований обсяг робіт. І в результаті цього з'являється така пояснювальна записка одного з робітників, який працював у Свиноїдах:

«Я, Григоренко Г. П., працюю теслем в ПМК-24. Головний інженер В. С. Юрчук два тижні тому відіслав на в ко-

Задум цього матеріалу ще тільки виношувався, а в редакцію вже пішли «ходьки», залунали дзвінки. З'явилися і документи, яких не було ще два дні тому, й аргументовані пояснення, виправдання. А в дзвінках і з уст прохачів звучало одне: «А може не треба, може обійдемо мовчачкою ці факти?..».

Раніше ми працювали на плавальному басейні. Під'їхав головний інженер, посадив нас у вантажний автомобіль і повіз у «Трудовик». Показав дачний будинок і сказав, що я повинен робити. Тут ми настелювали підлогу, склали вікна. Осільки в нас колективний підряд, я не знаю, як мені нараховують заробітну плату. Щодня за нами присилають автомобіль або автобус».

Дійсно, за двома людьми приїхав спочатку автомобіль, а потім приїхав ще й «ЛАЗ». Чи не завелика розкіш? Для В. С. Юрчука — ні. Бо бензин державний. Так же само вирішило керівництво автобазу № 2, коли без будь-яких документів приїхало автомобільний кран для розвантаження цегли на дачній ділянці. Його водій М. Бугла вів себе, ну принаймні, як особа, що стоїть над законом. Звідки така самовпевненість, як що не сказати нагість? Від переконання, що начальство виручить, бо ж за його вказівкою він летів сюди, як на пожежу.

Ось ми зупинили автомобіль, в якому їхав конструктор Броварського заводу алюмінієвих буді-

Загально-міський суботник

«Перетворимо наші Бровари в місто високопродуктивної праці, високої культури, зразкового громадського порядку!». Ця фраза неодноразово звучала на зборах голів вуличних комітетів, на яких ішла мова про впорядкування міста. На цих зборах його учасники прийняли рішення — провести з 29 серпня по 6 вересня ц. р. декаду по благоустрою й санітарній очистці вулиць, дворів, садів, територій підприємств, установ.

Розпочнеться ця декада 29 серпня загальноміським суботником. Щоб пройшов цей захід організовано, підготовчий комітет по проведенню Дня Броварів закликає всіх мешканців міста вийти в цей день на суботник і навести порядок у під'їздах будинків, садах індивідуальних осель, територіях підприємств. Тобто зробити все можливе, щоб уже напередодні Дня міста, який святкуватимемо 20 вересня, Бровари радували око чистотою і затишком.

Словом, дехто продовжує жити старими мірками, вважає, що йому все можна. То все-таки можна? Ні. І ще раз ні! На цей раз декому вдалося уникнути зустрічі, дехто представив довідки й документи, під які не підкопався. В цьому випадку своє слово повинні сказати трудові колективи, громадська організація, яка все бачить, але ще досить часто мовчить. Рецидиві минулого, коли багато чого замовчувалось, живучі. Але ж хто, як не ми всі разом, покладе їм край?!

Члени рейдової бригади: М. ВІДОМЕНКО, І. ПЕТРЕНКО, О. МАРЕМУХА, працівники міськвідділу внутрішніх справ, В. ТУГ-ЛУК, кореспондент «Нового життя».

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Хочеш краще жити?..

Як перебороти застійні явища у виробництві, зацікавити кожного у високопродуктивній праці, свідомому ставленні до своїх обов'язків? Вичерпну відповідь на ці питання дали XXVII з'їзд КПРС, Пленуми нашої партії. Тепер все залежить від безпосередніх виконавців на місцях, їх бажання і вміння, прагнення працювати. Про те, як на заводі алюмінієвих будівельних конструкцій практично втілюють в життя партійні настанови, викорнюють споживацтво, веде розмову наш кореспондент В. Туглук з начальником відділу праці і зарплати підприємства В. А. Байдером.

Володимире Андрійовичу, давайте порушимо установлену традицію, коли журналісти залишають проблеми, так би мовити, «на закуску», і розпочнемо саме з них. Отже, як ви оцінюєте теперішню ситуацію на заводі після переведення всіх робітників на нові тарифні ставки і оклади?

— Якихось особливих змін це не помітно. Маю на увазі в свідомості людей. Адже на нову форму оплати праці ми перейшли буквально півтора місяця тому. І що найважче — перебороти в людях психологію минулого, пробити стіну недовір'я. До цього привела зрівнялівка, яка побутувала скрізь. При ній робітники знали: як би не працював, все одно існує «стеля» заробітної плати — 200 карбованців. Якщо ж ти заробив більше — відповідні служби всякими праведними і неправедними шляхами постаралися урізати, перерозподілити цю суму. Ось і сьо-

годні, коли ми говоримо, що кожен одержуватиме стільки, скільки заробив, нас слухають з недовір'ям. Необхідно переоцінювати людей і в моральному плані. Якщо робітник замість восьми годин хоче працювати більше — підприємство охоче піде на це. І не потрібно називати рвачами тих, хто заробляє гроші чесним трудом.

— У партійних документах вказується, що залучення і закріплення кадрів на виробництві часто здійснювалося шляхом завищення оплати праці, безпідставних пільг і премій. Навпевно, і на вашому заводі приписки були зведені в ранг закону?

— Недосконала система заробітної плати, низькі тарифи нормогодини змушували нас виплачувати незароблені премії, нараховувати гроші за невиконані роботи. Приміром, робітник міг заробити за годину 50 копійок. Яку ж заробітну плату одержить він наприкінці місяця? Її явно не вистачить для прожиття. Нині середньогодинна тарифна ставка становить 75,88 копійки. Отже, у нас відбулося не підвищення заробітної плати, як вважають на інших підприємствах, й про що мене неодноразово запитували, а приведення її в нормальний стан. Тобто кожен одержуватиме стільки, скільки заробив. При цьому заробіток прямо залежатиме від росту продуктивності праці.

— Навпевно, поламали установлені погляди, зрівнялівку було нелегко?

— Безумовно. Але в нас був чіткий орієнтир — відповідна постановка партії і уряду. Чимало ча-

су пішло на підготовчу роботу. Збори по цьому питанню проведено в кожному цеху. Переглянуто 6550 норм часу на ту чи іншу операцію. На основі типових нормативів, проведено фото- і хронометражу розроблено нові норми на виготовлення будівельних конструкцій, оснастки, нестандартного обладнання та інших робіт. Ми відмінили преміювання окремих категорій робітників з фонду матеріального заохочення, націлили відповідні служби на ефективне використання матеріального стимулювання з фонду заробітної плати за кінцевими результатами праці. Крім того, ввели доплату за багатозмінну роботу у вечірній та нічний час. Вона становить відповідно 20 і 40 процентів.

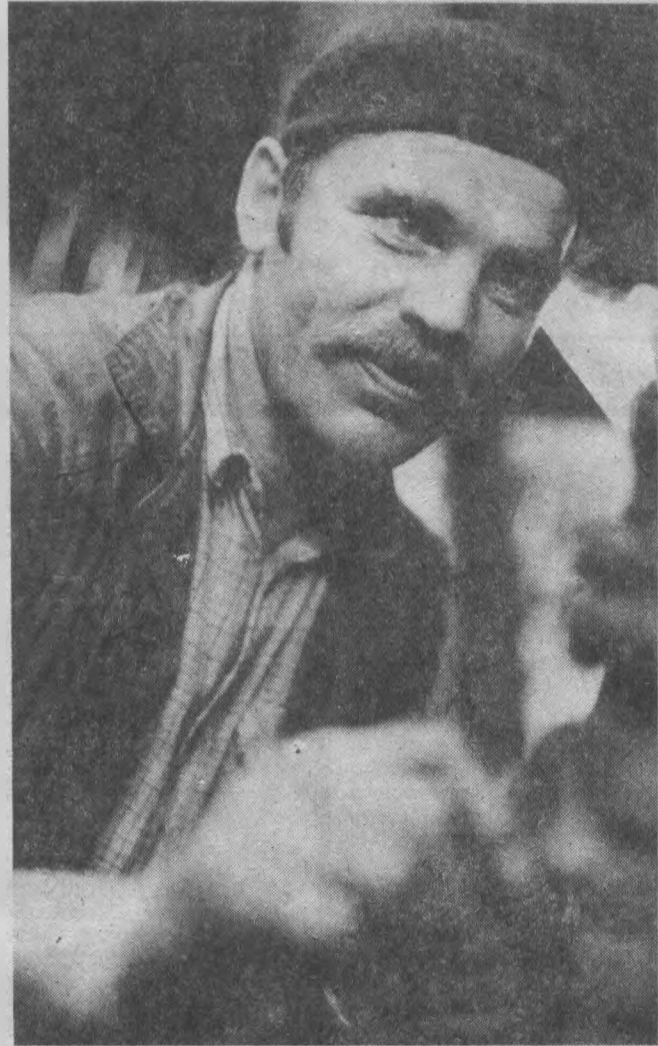
Наприкінці року проведемо атестацію інженерно-технічних працівників, переглянемо їх чистоту, запровадимо нові тарифні ставки і оклади для них. Все це сприятиме підвищенню продуктивності праці, високопродуктивній роботі кожного на своєму робочому місці. Водночас це буде перехідним містком до діяльності підприємства в умовах самофінансування й самоокупності.

— Володимире Андрійовичу, отже, тепер можна твердо сказати працівникам заводу: «Хочеш краще жити? Краще працюй!».

— Звичайно. Адже це і є один з основних принципів соціалізму. Поставлено буде край формувалі споживацтва — «якомога менше дати і якомога більше урвати від держави».

випробуванні врожаїв зеленої маси становив від 555,7 до 823,7 центнера. Впровадження цієї конюшини при прискореному розмноженні насіння сприятиме створенню міцної кормової бази для тваринництва.

П. МИХАЙЛЕНКО.

У багатьох робітників заводу порошкової металургії імені 60-річчя Радянської України є кілька спеціальностей. І оволодівають вони ними не просто заради інтересу. Бо розуміють, що на сучасному виробництві, крім роботацьких рук, потрібні і глибокі знання різноманітного устаткування. Так, Василя Миколайовича Орду знають у цеху № 5 як кваліфікованого спікальника. Але часто його можна бачити і з іншим інструментом — інструментом слюсаря-газівника за обслуговуванням відповідної апаратури. І цю відповідальну роботу він також виконує зі знанням справи.

На знімку: ударник комуністичної праці В. М. ОРДА.

Фото М. Семинога.

Зарубіжні новини

Софія. В Болгарії завершилося збирання олійної троянди. Тепер головну увагу зосереджено на швидкій переробці пелюсток на фабриці «Болгарська троянда» в місті Казанлику. З кожних трьох тонн зібраних квітів тут одержують один кілограм трояндової олії, яка визнана за своєю якістю найкращою у світі. Болгарські вчені зайняті тепер розробкою технології глибинної переробки трояндового цвіту з метою одержання з нього дев'яти нових продуктів.

Відень. На невизначений строк закритися один з найбільш відомих австрійських музеїв — Бельведерська картина галерея. У ній зосереджено кращі роботи найвизначніших австрійських майстрів пензля кінця минулого, початку нинішнього століття. Піти на цей крок адміністрацію змусили нестача обслуговування персоналу і відсутність коштів.

(ТАРС).

Про порушення Земельного кодексу УРСР громадянами с. Рудні йшлося в одному з листів до редакції.

Голова райвиконкому І. С. Рудак повідомив, що при перевірці факти, наведені в листі, частково підтвердилися.

Згідно з господарською книгою Руднянського сільвиконкому, Г. І. Ковшуну належить присадібна ділянка площею 0,31 га, М. А. Пономаренку — 0,20 га. Фактично площі їх земельних ділянок на 0,05 — 0,07 га більше закріплених. Враховуючи те, що в складі сімей В. І. Ковшуна та М. А. Пономаренка є робітники ДППЗ «Рудня», його директору В. В. Фролову доручено вирішити питання закріплення чи вилучення лишків у залежності від активності цих робітників у суспільному виробництві.

Землеволодіння Шленчака М. І. складає 0,25 га, що відповідає закріпленій площі.

Перевіркою встановлено, що компанка, яку П. Н. Селюк викопав нібито на радгоспній землі, розташована на колишньому болоті і її влаштування збитків господарству не принесло. Більше того, з її появою припинилося підтоплення присадібних ділянок громадян. Ліквідувати компанку нецелісечно.

Громадянину Д. Ф. Савенку належить ділянка площею 0,20 га, а Ю. П. Р. Ковальчуку — 0,19 га. Фактично ж вони більші відповідно на 0,09 і 0,03 га. Враховуючи, що ніхто з членів сімей цих громадян не працює і до виходу на пенсію не працював у сільському господарстві і згідно з пунктом 3 ст. 78 ЗК УРСР вони мають право користуватися ділянкою не більше 0,15 га, директору держпемптахозаводу В. В. Фролову дана вказівка лишки землі відібрати.

НОВИЙ СОРТ КОНЮШИН

Її виведено на Тернопільській державній сільськогосподарській дослідній станції. Відноситься до двоукісного типу. Куці переважно прямостоячий, голкоподібний.

Стебла середньої товщини. Кушистість середня. Тривалість досить вирівняний. Висота його на 2,5 сантиметра більша, ніж у стандарту — сорту Глорія. Добре відростає високою та після укосу.

За продуктивністю новий сорт відносно відстає від стандарту. Так, в основному сорто-

У ПЕРСИДСЬКІЙ затоці скоро стане тісно від військових кораблів — це твердження однієї з американських газет лиш на перший погляд здається перебільшенням. Справді, США вже стягнули в цей район ударний кулак своїх військово-морських сил у складі 24 бойових і допоміжних кораблів. Серед них авіаносці і вертольотносці, злітна палуба кожного з яких за величиною перевищує площу двох футбольних полів. Кожен з кораблів створює навколо себе «зону безпеки» радіусом у кілька морських миль. Як завияло американське командування, в межах такої зони буде знищена будь-яка ціль, якщо на капітанському мостіку її поведінку вважатимуть підозрілою.

Американська преса відзначає, що ніколи ще після закінчення війни проти В'єтнаму США не зосереджували такої військово-морської сили в одному районі. Але це ще не все. Там же курсує армада французьких кораблів на чолі з авіаносцем. Лондон, у свою чер-

гу, направив у затоку міні тральщики і допоміжні судна. На думку французької газети «Еко», Персидська затока стала «пороховим погребом», і досить одного необереж-

палити сусідні країни, заважає судноплавству в Персидській затоці, де серед інших підірвалися на мінах і радянські торгові судна. Питання лише в тому, де шукати вихо-

ланням власної армії, США вчинили посилені тиск на своїх західноєвропейських союзників з метою примусити їх йти тим же шляхом. Першою, цілком здоровою реак-

цією по цей бік Атлантики була відмова втягуватися в чергову мілітаристську авантюру. Але натиск тривав, і першою поступилася, як звичайно в таких випадках, Англія.

Одним підозра не покидає західноєвропейців, і в них є для цього вагомі підстави. Вони ще не забули, як під приводом боротьби з тероризмом американці вчинили агресивну акцію проти Лівії, і та зброяна вилазка лиш ускладнила відносини Західної Європи з арабськими країнами. Тепер дедалі більше міцніє переко-

своєї військової присутності в регіоні, встановлення міцного контролю над його нафтовими багатствами і для покарання Ірану, який рішуче відкидає американський диктат.

В усякому разі, кожному тепер ясно, що дії США аж ніяк не допомагають розрядити кризу. Навіть поблажлива до Вашингтона британська радіокорпорація Бі-Бі-Сі зауважила: «Можливо, американці, як вони говорять, не провокатори. Однак вони й не сприяють врегулюванню ситуації в

регіоні». Чіткіше висловився щодо цього англійський спеціаліст Ф. Холлдей, який займається проблемами Персидської затоки: «Неможливо позбутися враження, що у США, як і в випадку з нападом на Лівію, може бути якась таємна мета. Вона може передбачати створення в районі затоки такої ситуації, в якій США змогли б звести рахунки з іранським керівником аятоллою Хомейні».

Одним словом, Вашингтон вважає, що чим більше зброї в Персидській затоці, тим краще. Радянський Союз і більшість інших країн додержуються прямо протилежної думки: чим менше там зброї, тим краще, тим більша вірогідність, що пожежа стихне. Саме тому СРСР закликає вивести із зони затоки всі військові кораблі держав, які не належать до цього району. Ця політика знаходить у світі зростаючу підтримку.

В. ВАСИЛЕЦЬ,
(ТАРС).

ВІТРИ ВІЙНИ НАД ПЕРСИДСЬКОЮ ЗАТОКОЮ

БЕСІДА НА МІЖНАРОДНІ ТЕМИ

ного руху, щоб стався вибух.

Як і чому створилася така напружена обстановка? Відповідями на ці запитання заповнені тепер газетні стовпці в будь-якій країні світу. Хоча далеко не всі звинувачують у загостренні ситуації Сполучені Штати, але майже всі згодні в тому, що головна небезпека полягає в можливості втягнення Вашингтона в ірано-іракську війну, яка триває вже майже сім років.

Безумовно, ірано-іракська пожежа загрожуватиме

ду, як припинити цю війну. В ООН проблема обговорювалась не раз, і з'ясувалося, що абсолютна більшість держав світу намагається знайти вихід шляхом переговорів і вжиття заходів, які б розрядили обстановку. Вашингтон на словах теж виступає за мирне врегулювання. Але діла говорять про інше. Нинішня американська адміністрація на чолі з Рейганом надто вірно на старому ковбойському правилу: при будь-якій підозрі треба стріляти, а вже потім розбиратися.

Не обмежуючись поси-

люванням власної армії, США вчинили посилені тиск на своїх західноєвропейських союзників з метою примусити їх йти тим же шляхом. Першою, цілком здоровою реак-

цією по цей бік Атлантики була відмова втягуватися в чергову мілітаристську авантюру. Але натиск тривав, і першою поступилася, як звичайно в таких випадках, Англія.

На знімку: продавець книгарні міського споживчого товариства **Наталія Проценко** торгує книгами на шкільному базарі.

Фото А. Козака.

Є в бібліотеки

Вечорами, коли спадає напруга робочого дня, чимало трудівників Требухова йдуть до бібліотеки. Обміняти книгу чи посидіти в затишному читальному залі, переглянути свіжі газети, журнали. А тут справді затишно. Всюди порядок, багато квітів.

Тут же до уваги відвідувачів і книжкові виставки, присвячені 70-річчю Великого Жовтня. Серед них привертають увагу «В. І. Ленін, партія, народ», «Науково-технічний прогрес і реалізація Продовольчої програми». «Прискорення, перебудова — невідкладне завдання в усіх галузях народного господарства нашої країни». Інтерес у відвідувачів викликають і стенди «Вільний час — джерело духовного багатства людини», «Наука — сільськогосподарському виробництву», «Два світи — дві ідеології», «Сутність релігії і правда життя».

На полицях бібліотеки — 20 тисяч книг суспільно-політичної, художньої, науково-технічної, сільськогосподарської, дитячої літератури. Завідуючою працює М. П. Дідусь, яка прийшла сюди 15 років тому. Багатий досвід, вміння працювати з людьми передала їй В. І. Товстенко. Вона віддала бібліотечній справі більше тридцяти років.

У бібліотеки тісні зв'язки з читачами. Багато хто з них — давні друзі. Так, більше тридцяти літ серед активних читачів заслужений агроном республіки О. М. Холод, яка нині на заслуженому відпочинку. У формулярі читачки — понад 60 книг.

Часто відвідують бібліотеку члени сім'ї головного ветлікаря радгоспу імені 60-річчя СРСР В. Я. Шибіки.

друзі,

Вони прочитали більш як сто книг. А у формулярі механізатора широкого профілю А. І. Пригорчука записано 25 книг. Анатолій Григорович цікавиться сільськогосподарською літературою, особливо про техніку.

Постійний відвідувач бібліотеки і оператор тваринницького комплексу № 1 Н. С. Гресь.

Активістів у книгозбірні багато, всіх їх не перерахувати. Це люди різного віку і спеціальностей, різних смаків. Та всіх їх ріднить любов до книги. Багато з них мають домашні бібліотеки.

З метою пропаганди книги, залучення нових читачів до бібліотеки її працівники з допомогою активу проводять читачькі конференції, тематичні вечори і прес-конференції. Цікаво, наприклад, пройшла читачька конференція на тваринницькому комплексі № 1 на тему: «Курсом якісних змін і перетворень». Немало заходів організує бібліотека разом зі школою. І треба сказати, що завжди такі заходи збирають чимало учасників.

А. ГАВРИЛЕНКО.

Є і недруги у неї

Так, це прикро, але ще не перевелися й такі любителі книги. Але, перш ніж назвати їх імена, нагадаю читачам про окремі правила користування книгою. Згідно з ними читачі мають право одержувати у тимчасове користування друковані твори, матеріали додому або в читальному залі із фонду бібліотеки. При цьому додому читач може взяти не більше п'яти творів на строк до 30 днів.

Працівники ЦБС систематично стежать за своєчасним поверненням в бібліотеку виданих книг. Читачі, які забули здати книги чи інші матеріали із фонду книгозбірні або завдали їм непоправної шкоди, зобов'язані замінити їх такими ж чи визначеними бібліотекою рівноцінними, а при неможливості заміни — компенсувати в десятиразовому розмірі її вартість у встановленому порядку.

Правила загальновідомі. Але окремих читачів вони, як видно, ніби й не стосуються. Зняли у бібліотеці книги у минулому а то й позаминулому році і досі їх «читають».

Ось їх імена. Броварчанин А. І. Пильников (вул. Старченка, 3) одержав книги ще 25 червня 1985 року.

Це збірник «Крылатые пехотинцы», «С точки зрения вечности» П. Загребельного, «Избранное» І. Буніна. З 6 квітня 1985 року читає книгу «КПСС в резолюциях», т. 7 Ю. А. Линник (вулиця Енгельса 4, кв. 12). З 29 лютого того ж 1985 року не наважиться повернути книжку «Необыкновенная фотография» Л. А. Поляновська (вулиця Постишева, 1/3, кв. 18). Житель вулиці 50 років ВЛКСМ, 7, кв. 112 Н. Б. Заславський від лютого цього року читає «Пальмовую ветвь» Ж. Амаду та «Введение в кибернетику» Н. Касаткіна. Ще одна «активна» читачка з вулиці Постишева, 5, кв. 9 — Г. Н. Огородник. Вона вивчає п'ять книг з січня нинішнього року. Учителка школи № 6 Н. М. Тарасенко (вулиця Гагаріна, 29, кв. 15), очевидно, захоплюється класикою. І з січня цього року теж не може розпрощатися з дев'ятьма книгами.

Хочеться, щоб наші читачі зрозуміли, що фонди бібліотек є соціальною власністю.

Л. НИЗОВСЬКА, головний бібліотекар відділу обслуговування центральної бібліотеки.

КНИЖКОВИЙ КАЛЕНДАР 1987

Оригінальне видання під такою назвою випустило московське видавництво «Книга». Високохудожній настінний календар поетично відображає всю історію вітчизняного книговидання за 70 років Радянської влади.

Це видання відрізняється високою інформаційністю, новизною. На обкладинці вміщено портрет В. І. Леніна.

Оригінально, перспективно є конструкція календаря. При його створенні використано сучасний дизайн. На сторінках детально викладено історію радянської книговидавничої справи — від перших ленінських декретів до наших днів. Інформація, яку подано на першому плані, гармонійно поєднується з репродукціями з картин відомих художників — живописним літописом СРСР.

Цей календар, безсумнівно, збагатить наші пізнання з історії радянської книговидавничої справи і стане цінним надбанням не тільки для фахівців, а й для багатьох любителів книги.

Л. ЗЛОТНІКОВА.

Книговидавці—70-річчю Великого Жовтня

Революція в документах, публіцистиці, фотографіях

Видавництво політичної літератури випустило з друку новий збірник «В. І. Ленін о Великій Октябрьській соціалістической революції», який вміщує твори В. І. Леніна, що розкривають теоретичні основи, характер та всевітнє - історичне значення Великої Жовтневої соціалістической революції. Збірник вийшов з друку безпосередньо до 70-річчя Великого Жовтня, добре ілюстрований, оздоблений суперобкладинкою.

«В. І. Ленін о соціалістической революції» — збірник творів у двох томах того ж видавництва. У ньому вміщено твори вождя за період з 1899 року до 1923 року і систематизовано відповідно тематики видання.

Політвидав України випустив з друку збірник документально-публіцистичних нарисів про комуністів — учасників Жовтневої революції, громадянської та Великої Вітчизняної воєн, героїв п'ятирічок. Через їх образи показано велич і красу людей, які живуть і трудяться на Україні, ведуть громадську і виховну роботу.

«Бурям мавстречу» (ав-

тор В. О. Широков) — інша новинка Політвидаву України. У цій науково-популярній книзі розповідається про боротьбу моряків Чорноморського флоту під керівництвом більшовицької партії за перемогу соціалістической революції та встановлення Радянської влади в Криму та на півдні країни.

Дві книги видавництва «Мисль» та Політвидаву України присвячені темі захисту завоювань Великої Жовтня і навіть мають схожі назви. Перша книжка — автора О. Д. Самойлова «На страже завоювань Октябрю» — розповідає про героїчну боротьбу широких мас робітників та селян радянського Далекого Сходу з інтервентами та білогвардійцями у перші роки Радянської влади. Друга — автора В. В. Мусієнкі «На захисте завоювань Великої Жовтня» — є монографією, у якій на основі аналізу історико-партійної та історичної літератури відтворено найяскравіші сторінки, пов'язані з історією утворення Компартії України, її багатогранної діяльності у роки іноземної ін-

тервенції та громадянської війни.

Про жінок, активних учасниць революції, громадянської, Великої Вітчизняної воєн, героїнь перших п'ятирічок розповідають збірники Видавництва політичної літератури «Октябрем мобілізованні» та «В буднях великих строків».

Особливу цікавість читачів викликає книга «О Феликсе Дзержинском», авторами якої є соратники Фелікса Дзержинського, співробітники, які працювали під його керівництвом, члени сім'ї. В зібраних у книзі спогадах, нарисах, статтях він постає перед нами як полум'яний революціонер, видатний партійний та державний діяч, справедлива й чуйна людина, турботливий чоловік і батько, вірний товариш. У книзі вміщено багато фотографіальних, частина яких публікується уперше.

Всі названі вище книги можна придбати у центральному книжковому магазині міста Києва (Хрещатик, 44), а також книгарнях нашого міста.

Т. СИДОРЕНКО.

„ПОКОЛЕНИЕ В ЛИЦАХ“

Книга під такою назвою надійшла до фонду централізованої бібліотечної системи. Підготовлена вона редакцією газети «Комсомольская правда».

У книзі розповідається про джерела радянського патріотизму, соціалістичного інтернаціоналізму, почуття Батьківщини, про радянський характер, про нашого молодого сучасника — людину активної життєвої позиції. Журналісти розповідають про героїзм молоді нашого часу, виявленого в екстремальних ситуаціях, — під час ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській атом-

ній станції, в Афганістані і в повсякденному житті.

Країна, партія, комсомол чекають від молоді максимальної віддачі, визначення свого конкретного місця в строю будівників. Нам є на кого рівнятися, у кого вчитися, чия справу продовжувати, що любити і що ненавидіти.

Кожне нове покоління ставить запитання: робити життя з кого? Вдивившись у героїв нарисів, молодий читач знайде відповідь на ці запитання.

С. ПОГОРЕЛЬСЬКА, старший бібліотекар центральної бібліотеки.

У СВІТІ ЦІКАВОГО

Ельюнді — штучна мова

Людина будь-якої національності в майбутньому вільно обійдеться без перекладачів при одержанні матеріалів з пам'яті ЕОМ, куди може стікатись багатомовна інформація, наприклад, газет усього світу. Лінгвістів замінить система, яка використовує штучну мову, що дістала назву ельюнді. Тексти, які надходять у машину, за спеціальними програмами перекладаються на неї автоматично. А відповідь можна одержувати будь-якою мовою — ЕОМ майбутнього стануть поліглотами.

Тепер на замовлення Всесоюзного центру перекладів науково-технічної літератури і документації ведуться роботи по створенню словника-посередника, призначеного для багатомовної системи машинного перекладу.

Редактор А. ВОЛОШИНЕНКО.

ДОВІДКОВИЙ ВІДДІЛ

КУДИ ПІТИ ВЧИТИСЯ

Київське середнє професійно-технічне училище № 5
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
(без вступних іспитів)
на 1987—1988 навчальний рік

На базі 8 класів:
Строк навчання — 3 роки.
1. Штукатур, лицювальник-плиточник;
2. Маляр (будівельний);
3. Слюсар-сантехнік;
4. Столяр-паркетник;
5. Слюсар по виготовленню вентиляційних систем;

6. Електрозварник.
З середньою освітою та демобілізовані з лав Радянської Армії:

Строк навчання — 1 рік.
1. Муляр-монтажник сталевих і залізобетонних конструкцій;
2. Маляр (будівельний);
3. Лицювальник-плиточник, лицювальник-мозаїчник;
4. Штукатур, лицювальник-плиточник.

По закінченні навчання випускникам надається робота і прописка в м. Києві, також випускників профспілкові комітети по місцю праці зразу становлять на квартал як молодих спеціалістів.

Зарховані в училище забезпечуються гуртожитком, триразовим харчуванням, обмундируванням, спецодягом та 50-процентним заробітком під час виробничої практики.

Учням з однорічним строком навчання виплачується стипендія в розмірі 75 крб., відмінникам — підвищується на 15—25%.

Училище готує робітників для ордена Леніна «Головківміськбуду».

Для вступу в училище потрібно подати особисто:

1. Заяву.
2. Свідоцтво про освіту.
3. Характеристику зі школи.
4. Медичну довідку ф. 086.
5. Довідку з місця проживання та про сімейний стан.
6. Шість фотокарток розміром 3×4 см.
7. Паспорт або свідоцтво про народження (подається особисто).

Прийом документів з 15 травня до 28 серпня. Початок навчання — 1 вересня.

Адреса училища: 252138, Київ-138, Червонозоряний проспект, 108, СПТУ-5, тел. 265-22-32.

Фастівський філіал середнього професійно-технічного училища № 5
ОГОЛОШУЄ ДОДАТКОВИЙ ПРИЙОМ УЧНІВ
на 1987—1988 навчальний рік
ІЗ СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

машиніст холодильних установок.
Приймаються особи з середньою освітою та демобілізовані з лав Радянської Армії.
Строк навчання — 1 рік.

Учні забезпечуються стипендією в розмірі 30 крб. та доплатою з підприємства 40—50 крб. Учням в період виробничої практики виплачується 50 процентів заробітку.

Випускники училища направляються на роботу на підприємства міст Фастова, Києва, в обласні центри України.

ДЛЯ ВСТУПУ ПОТРІБНО ПОДАТИ ДОКУМЕНТИ:

заяву на ім'я директора, документ про освіту (оригінал), медичну довідку (форма 086У), 6 фотокарток (розміром 3×4 см), характеристику зі школи або місця роботи, довідку з місця проживання (для осіб, які не мають паспорта), направлення підприємства (об'єднання, організації) для осіб, які ними направлені на навчання.

ПРИЙОМ ЗАЯВ ДО 1 ВЕРЕСНЯ 1987 РОКУ.

Адреса училища: м. Фастів Київської області, вул. 1 Травня, 13.
Телефони: 5-30-48, 5-31-96.

Дирекція училища.

ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ
ПРИ ГОЛОВНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ
ВЗУТТЄВОГО ВИРОБНИЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ
«КИЇВ» ІМЕНІ 50-РІЧЧЯ ВЕЛИКОЇ
ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ
РЕВОЛЮЦІЇ

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ (без екзаменів)
на 1987—1988 навчальний рік

Приймаються юнаки та дівчата віком від 15—18 років з освітою 8—10 класів.

Професійно-технічне училище готує висококваліфікованих фахівців взуттєвої промисловості — розкрійників, заготівельників, затажчиків взуття.

Випускники забезпечуються роботою на підприємстві.

Прийняті до училища (після 8 класів) забезпечуються стипендією в розмірі 40—50 крб., після 10 класів — 70 крб.

В період практики учні одержують 100 процентів заробітку.

Ті, хто закінчив училище, можуть поступати до технікуму чи інституту легкої промисловості.

Випускники, які одержали диплом з відзнакою, користуються пільгами — зачисляються до навчального закладу поза конкурсом.

Після закінчення училища випускники забезпечуються роботою на підприємстві.

Для вступу необхідно подати такі документи:

1. Заяву на ім'я директора.
2. Автобіографію.
3. Свідоцтво або атестат про освіту (оригінал).
4. Характеристику зі школи.
5. Довідку з місця проживання.
6. Довідку про стан сім'ї.
7. Медичну довідку (форма 286).
8. Свідоцтво про народження (оригінал).
9. 6 фотокарток (3×4 см).

НАША АДРЕСА: Київ-15, вул. Січневого повстання, 34. Іхати трамваем № 27 до зупинки «вул. Кутузова» або тролейбусом № 20 до зупинки «вул. Цитадельна».

Документи подаються особисто до 28 серпня 1987 року в приймальну комісію взуттєвого об'єднання за адресою: вул. Січневого повстання, 34.

Початок навчання -- 1 вересня 1987 року.
Дирекція.

Гастрокомторг Дніпровського району Києва
протягом року без екзаменів
НАБИРАЄ УЧНІВ В ШКОЛУ-МАГАЗИН
для підготовки молодших продавців
і касирів-контролерів.

Приймаються особи з середньою освітою.
Строк навчання — 6 місяців. Виплачується стипендія 52 карбованці 50 копійок — 63 карбованці.

Після закінчення навчання надається робота в магазинах торгу. Бажаючі можуть продовжувати навчання у Київському технікумі чи інституті радянської торгівлі.

Звертатися на адресу: 252105, Київ-105, пр. Гагаріна, 5, школа-магазин № 936 «Лівобережний». Телефони: 552-50-33, 552-81-81. Іхати трамваями №№ 21, 22, 20 до зупинки «Вулиця Павла Усенка», автобусами №№ 10, 42, 45, 25 до зупинки «Дарницький універмаг».

Філіал середнього професійно-технічного училища № 13 Білої Церкви
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ
на 1987—1988 навчальний рік

Училище готує:
— продавців продовольчих та промислових

товарів,
— контролерів-касірів продовольчих та промислових товарів,
— кулінарів,
— кондитерів.

Курс навчання триває:
— для продавців та контролерів-касірів — 1 рік,
— для кулінарів — 1 та 2 роки,
— для кондитерів — 2 роки.

Набір в училище проводиться з 1 червня по 29 серпня. Приймаються юнаки та дівчата віком від 17 до 30 років, які мають середню освіту.

В училищі разом з теоретичним навчанням учні проходять виробничу практику на передових підприємствах торгівлі та громадського харчування Білої Церкви, а літню практику — в Криму.

Учні забезпечуються стипендією в розмірі 30 карбованців, а за період літньої практики одержують заробітну плату в розмірі 50 процентів.

По закінченні навчання випускники направляються на постійну роботу в міста Київської області (Біла Церква, Бровари, Богуслав, Васильків, Фастів, Ірпінь), а випускники з дипломами з відзнакою користуються пільгами при вступі в технікуми та вузи по спорідненій спеціальності.

Гуртожитком училище не забезпечує.

Для вступу потрібно подати такі документи: заяву на ім'я директора, атестат про закінчення середньої школи, свідоцтво про народження (копія), автобіографію, медичну довідку, довідку про те, що не хворів інфекційними захворюваннями останні 3 роки, всі аналізи, характеристику зі школи чи з останнього місця роботи, 6 фотографій (розміром 3×4 см), довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї. Паспорт та військовий квиток пред'являються особисто.

Наша адреса: Київська обл., Біла Церква, вул. Замкова, 32, тел. 5-35-71.

Дирекція училища.

Броварській СПМК-580 тресту «Укрелеватор-млинмонтаж» на постійну роботу, пов'язану з відрядженнями, потрібен водій автобуса 1—2 класу. Оплата — почасово-преміальна.

За довідками звертатися на адресу: м. Бровари, вул. Красовського, 16, СПМК-580.

Іхати автобусами №№ 331, 3 до зупинки «Завод «Торгмаш»».

Броварська дитяча музична школа № 2 оголошує набір учнів на 1987—1988 навчальний рік в класи: баяна, акордеона, домри, балалайки, бандури, гітари, фортепіано, скрипки, духових інструментів і в підготовчу групу на всі інструменти.

Прослуховування дітей і прийом документів буде проводитись в приміщенні ДМШ № 2 (вул. Мічуріна, 1), щоденно з 9.00 до 18.00, в суботу — з 10.00 до 14.00, неділя — вихідний.
Дирекція.

Трикотажне ательє «Мрія»
ПРИЙМАЄ ЗАМОВЛЕННЯ

на виготовлення верхнього трикотажного одягу (суконь, жакетів, джемперів, светрів і т. д.), а також надає послуги по відновленню і реставрації трикотажних виробів (перекрій, заміна комірів, манжетів, ластовиць, зміна ширини, довжини, вшивання «блискавок», оновлення вишивкою, аплікацією тощо). Тут можна вив'язати також оздоблювальні деталі.

В ательє великий вибір пряжі різного складу, кольорів.

Ательє міститься по вул. Гагаріна, 21., тел. 5-31-82.

Запрошуємо відвідати трикотажне ательє «Мрія»!

Адміністрація.

«НОВАЯ ЖИЗНЬ» — орган Броварського городского комитета Коммунистической партии Украины, городского и районного Советов народных депутатов Киевской области. (На украинском языке).
Редактор А. ВОЛОЩИНЕНКО.
Газета выходит с 17 апреля 1937 года.
Дни выхода: вторник, среда, пятница, суббота.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 255020, Київська область, м. Бровари, вул. Київська, 154.
Телефони: редактора — 4-03-76; відділу партійного життя — 4-04-61; відповідального секретаря, відділу сільського господарства — 4-02-92; кореспондента місцевого радіомовлення — 5-13-91; заступника редактора, відділів промисловості, листів і масової роботи — 4-04-81.

Індекс 61285.
Друк офсетний. Обсяг 1 друкований аркуш. Тираж 14.759 примірників.
Замовлення № 3820